

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.12.2006
KOM(2006) 794 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**i henhold til artikel 19, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF (sælgere uden fast
forretningssted)**

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 19, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF¹ om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (herefter benævnt "energibeskatningsdirektivet" eller "direktivet") og direktivets øvrige bestemmelser, navnlig artikel 5, 15 og 17, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat (der anmoder herom) tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Kommissionen behandler sådanne anmodninger. Efterfølgende forelægger Kommissionen enten et forslag for Rådet eller giver Rådet en begrundelse for, hvorfor den ikke har foreslået at tillade en sådan foranstaltning.

I forbindelse med en generel gennemgang af undtagelser med hjemmel i energibeskatningsdirektivet, som udløber med udgangen af 2006, indgav Frankrig en anmodning om tilladelse til at indrømme fritagelse med virkning fra og med 2007 fra bestemmelserne i energibeskatningsdirektivet og tillade afgiftsfritagelse (inden for en årlig kvote) for brændstof, som forbruges af sælgere uden fast forretningssted i regioner, der er ramt af alvorlig affolkning. Anmodningen blev registreret af Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen².

Formålet med denne meddelelse er at give Rådet en begrundelse for, hvorfor Kommissionen ikke agter at foreslå indrømmelse af den tilladelse, som anmodningen omhandler.

2. ANMODNINGEN I HOVEDTRÆK

Frankrig ønsker inden for et individuelt årligt loft på 1 500 liter at indrømme afgiftsfritagelse for motorbrændstof, som forbruges af detailhandlere, der er etableret i kommuner med under 3 000 indbyggere, og som opnår en del af deres omsætning ved salg fra skiftende lokaliteter.

Formålet med foranstaltningen er at støtte detailhandlere uden fast forretningssted og derved sikre tjenester, som er af meget stor betydning for den berørte befolkning. Ifølge Frankrig vil en sådan foranstaltning hermed bidrage til udviklingen af landdistrikterne. Den er en del af den nationale politik for fysisk planlægning og bekæmpelse af affolkningen i regioner med lav befolkningstæthed, herunder især bjergområder.

I anmodningen er den 31. december 2012 fastsat som udløbsdato.

3. BAGGRUND FOR ANMODNINGEN

Anmodningen om fritagelse skal ses i sammenhæng med udløbet af en særlig tilladelse, som Frankrig tidligere er blevet indrømmet i medfør af artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv

¹ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51). Direktivet er senest ændret ved direktiv 2004/74/EF og 2004/75/EF (EUT L 157 af 30. april 2004, s. 87 og s. 100).

² Den 16. oktober 2006.

92/81/EØF³ omhandlede procedure, og som er omhandlet i energibeskatningsdirektivets bilag II. Denne tilladelse udløber med udgangen af 2006.

I sin meddelelse fra juni 2006 *Gennemgang af de undtagelser i bilag II og III til Rådets direktiv 2003/96/EF, som udløber med udgangen af 2006* (herefter benævnt "2006-meddelelsen")⁴ gjorde Kommissionen rede for den vidtrækkende fleksibilitet i direktivet og konkluderede, at i tilfælde hvor der med direktivets vedtagelse allerede var taget hensyn i fællesskabslovgivningen til målsætninger, som lå til grund for visse undtagelser, var der ikke behov for yderligere foranstaltninger. Hvad angår undtagelser begrundet i målsætninger, som der ikke var taget hensyn til i direktivets generelle bestemmelser, blev det i meddelelsen konkluderet, at såfremt en medlemsstat ud fra særlige politiske hensyn fandt, at en undtagelse fra direktivet fortsat var nødvendig og kunne anses for forenelig med direktivets målsætninger, dvs. de i artikel 19, stk. 1, tredje led, omhandlede hensyn og politikker, skulle den pågældende medlemsstat fremsætte en anmodning til Kommissionen i overensstemmelse med den i denne artikel nævnte procedure.

4. KOMMISSIONENS BEDØMMELSE

Med hensyn til de særlige politiske hensyn, som den pågældende medlemsstat henviser til, ønsker Kommissionen at fremhæve, at sådanne argumenter vedrører nationale politikker af hovedsagelig regional karakter, som efter en medlemsstats opfattelse kan gøre offentlig støtte berettiget. Undtagelsen har imidlertid aldrig været betragtet som et instrument til støtte for sådanne politikker.

I øvrigt mener Kommissionen, at der er et misforhold mellem på den ene side de beskrevne situationers specifikke natur og de tilhørende politiske betragtninger, der gøres gældende, og på den anden side den forventede afgiftsfritagelses generelle karakter. Fritagelsen er nemlig ikke kun begrænset til tjenester i områder, hvor de er specifikt påkrævede, men vil gælde alle sælgere, der har fast forretningssted i en lille kommune, som følge af et brændstofforbrug i forbindelse med salg uden for det faste forretningssted. Desuden og mere overordnet set ville det være mere hensigtsmæssigt at håndtere sådanne situationer ved hjælp af instrumenter, der er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, og som bedre afspejler de særlige tjenester, der leveres af de pågældende sælgere, end at anmode om fritagelse fra afgifter, der udelukkende påløber som følge af et forbrug. Det skal i denne forbindelse understreges, at de yderligere omkostninger, som skal afholdes af personer, der udøver denne specifikke aktivitet, ikke kun skyldes brændstofforbrug, og et mere målrettet instrument ville derfor være hensigtsmæssigt for at opnå de mål, som Frankrig beskriver.

Ordningens udformning (fuld afgiftsfritagelse inden for en årlig kvote) imødekommer ikke i tilstrækkelig grad energibeskatningsdirektivets målsætninger, herunder især at tilskynde til energieffektivitet og beskyttelse af miljøet. I denne forbindelse mener Kommissionen, at de hensyn og politikker, der er beskrevet i artikel 19, stk. 1, tredje led, taler mod at indrømme en sådan tilladelse.

³ Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316 af 31.10.1992). Direktivet blev ophævet tillige med Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier pr. 31. december 2003 ved Rådets direktiv 2003/96/EF.

⁴ KOM(2006) 342 af 30. juni 2006 *Gennemgang af de undtagelser i bilag II og III til Rådets direktiv 2003/96/EF, som udløber med udgangen af 2006*.

5. KONKLUSION

De argumenter, som Frankrig gør gældende for at berettige fritagelsen, vedrører nationale politikker af hovedsagelig regional karakter, som efter en medlemsstats opfattelse kan gøre offentlig støtte berettiget. Der findes imidlertid foranstaltninger til støtte for sådanne formål, der er meget bedre egnede med hensyn til såvel art som anvendelsesområde, uden at de ovennævnte fællesskabspolitiske hensyn påvirkes af en ekstraordinær fritagelse for harmoniseret beskatning.

På grundlag heraf **fremlægger Kommissionen ikke forslag om indrømmelse af de tilladelser, hvorom der anmodes.**

Denne konklusion forhindrer imidlertid ikke Frankrig i at indføre instrumenter, der falder uden for området for harmoniserede punktafgifter, og som i alle henseender⁵ er forenelige med fællesskabsretten, og som tjener de samme formål på en bedre og mere målrettet måde end den foreslåede fritagelse.

⁵ Herunder reglerne om statsstøtte.